

ת"פ 61256/09 - גدعון מорן, עופר איתן נגד מדינת ישראל

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 61256-09 מדינת ישראל נ' מорן וآח'

לפני כבוד השופט חאלד כבכוב

הנאשמים

1. גדעון מורן ע"י ב"כ עו"ד דחויה ושות' שד' שאול המלך
35, תל אביב טל': 03-6030710; פקס: 11-6030711

2. עופר איתן

ע"י ב"כ עווה"ד ברם, סלוקי ושות' עו"ד אורי בר-משה
דניאל פריש 3, תל אביב
טל': 03-5625152; פקס: 03-5626161

נגד

המואשימה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וככללה)
מנחם בגין 154, תל אביב
טל': 073-3736084; פקס: 03-3736085

החלטה

מבוא

- בפני טענות מקדמות אשר הועלו על ידי כל אחד מהנאשמים בנפרד, הנאשם 1, מорן גדעון, והנאשם 2, עופר איתן.
- כתב האישום בתיק דן כולל שלושה אישומים.

האישום הראשון כנגד שני הנאשמים מיחס להם עבירות של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק ניירות ערך") כאשר לנאים 1 מיחסות 10 עבירות כאמור ולנאשם 2 מיחסת עבירה אחת.

האישום השני הוא כנגד נאים 1 בלבד ומיחס לו 6 עבירות של שימוש במידע בידי איש פנים לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך וכן 3 עבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך נכון אי קיום סעיף 37 לחוק ניירות ערך ביחד עם תקנה 33 לתקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומידניים), תש"ל-1970 (להלן: "תקנות ניירות ערך").

האישום השלישי, גם הוא כנגד נאים 1 בלבד, מיחס לו 98 עבירות תרמית בניירות ערך לפי סעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין ו-17 עבירות על פי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך נכון אי קיום

עמוד 1

סעיף 37 לחוק ניירות ערך ביחד עם תקנה 33 לתקנות ניירות ערך.

הטענות המקדימות

טענות מקדימות מטעם נאשם 1

3. נאשם 1 טוען כי עיוון בחומר החקירה בתיק מעלה מספר שלבים וכי השימוש נערך בסתרה לעקרונות של צדק והגינות - לשיטתו, השימוש נערך לו על בסיס מידע חסר כאשר לא הוכיח לנאים לצורך השימוש מסמכים מהותיים להגנתו. כן טוען הנאשם 1, בהתייחס לאיושם הראשון, כי העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מගלות עבירה. לשיטתו, ההגדירה של העובדות המהוות את "מידע פנים" בכתב האישום היא רחבה ואינה תואמת את הקритריונים שנקבעו בפסקה ל"מידע פנים". המאשימה בחרה בהגדירה רחבה של העובדות שכן לא עלה בידיה להוכיח שהיא בידי הנאשם מידע פנים בהתאם להגדרת הדין ופסקה, ומכאן שלא התגבשה עבירת השימוש במידע פנים. טענה נוספת המועלת על ידי נאשם 1 ביחס לאיושם הראשון היא טענה אכיפה ברורנית אולם הנאשם מבHIR כי בקשותו היא שהכרעה בה תהא בתום ההליך לאחר שטעןתו תוכח באמצעות עדים וראיות.

4. לאחר שהוגשה תגובת המאשימה לטענות מקדימות הגיש נאשם 1 תשובה לתגובה כלהלן:

ביחס לעריכת השימוש באופן הסותר את עקרונות הצדק טוען נאשם 1 כי על אף שאינו מסכים עם טענות המאשימה בעניין הרוי שהוא מסכים, על מנת לזרז את ההליך, שכותב האישום לא יבוטל לצורך השמעת טענותיו בפני המאשימה.

ביחס לטענה שכותב האישום אינם מגלת עבירה, ציין הנאשם בתשובה לתגובה כי לאור תיקון כתב האישום על ידי המאשימה טענה זו מתיתרת.

5. למעשה עומד נאשם 1 על שתי טענות מקדימות, טעתה עריכת שימוש באופן הסותר את עקרונות הצדק וטענת אכיפה ברורנית, ביחס אליהן מסכים הוא כי הכרעה לא תינתן בשלב זה של ההליך.

טענות מקדימות מטעם נאשם 2

6. נאשם 2 מבקש לבטל את כתב האישום כנגדו באשר העובדות המתוארות בו אינן מהוות עבירה, כאמור בסעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ") ולחילופין, ככל שלא יורה על ביטולו כאמור, מבקש מבית המשפט להורות על תיקון כתב האישום באשר נפל בו "פגם או פסול" כאמור בסעיף 149(3) לחסד"פ.

7. נאשם 2 טוען כי הוא קיבל לידי מידע פנים ארוך ורך במסגרת תפקידו כديرקטורי ונושא משרה בחברת איזומוטליין פתרונות פיננסיים בע"מ, בהמשך לכך עדכן במידע את מעסיקו והממונה עליו, גدعון מרון - אשר כיהן כיו"ר החברה, הינו העברת המידע שהתקבל בידי נאשם 2 ליו"ר הדירקטוריון הייתה במסגרת היוטו ארגן של החברה בלבד, אין מדובר ב"הדף" מידע פנים.

8. לחילופין טוען נאשם 2 כי המאשימה לא פירטה בכתב האישום מה הוא ה"מועד הקבוע" בו לטענתה העביר הנאשם 2 את המידע שבידיו לנאשם 1, זאת כדי שנitin יהיה לבחון האם במועד העברת המידע כבר התגבסש

לכדי מידע מהותי העולה כדי מידע פנים. מדובר בפגם ופסול מהותיים היורדים לשורש כתוב האישום, لكن מתבקש בית המשפט להורות למאשימה לתקן את כתוב האישום ולהגדיר את המועד הקבוע הרלוונטי.

תגوبת המאשימה לטענות המקדימות

9. לא אפרט במסגרת החלטה זו את תגوبת המאשימה בגין טענות הנאשם 1, שכן הסכים נאשם 1 שאינו מקום להכריע בטענות המקדימות מטעמו בשל זה של ההליך.

10. בגין טענות הנאשם 2 טוענת המאשימה כי הנאשם מתאר את כתוב האישום באופן מגמתו ולוקה בחסר, והוא מתעלם מסעיף 20 לכטב האישום, בו נתען, בין היתר, כי הנאשם 2 מסר לנאשם 1 את המידע כשהוא יודע או כשהיה יסוד סביר להניח שנאשם 1 יעשה בו שימוש לצורך עסקה לעצמו. סעיף זה יחד עם סעיף 16 לכטב האישום מתארים את העובדות המקומות עבירה בעניינו של הנאשם 2. המאשימה טוענת כי במסגרת ניהול המשפט בכוונתה להוכיח שעדכוני הנאשם 2 את הנאשם 1 במידע הפנים חרגו מעדכנים בהם חיבר במסגרת תפקידו.

11. בוגע לפגם הנטען בכטב האישום, המאשימה הגיעה بد בבד עם תגובתה כתוב אישום מזוקן. עוד היא מוסיפה כי אכן אין יכולתה לפרט מה היו המועדים הספציפיים בהם הועבר המידע لكن תיאור לפיו העדכנים נמסרו מעת לעת הוא התיאור הנכון ביותר האפשר.

דין והכרעה

12. הנאשם 1 השכיל לעמוד על טענותיו מחד אך הבין היטב שהכרעה בטענות מעין אלה מחייבת שמיית הראיות, בחינתן והכרעה בהן, היינו הכרעה בטענות המקדימות שהועלו על ידי הנאשם 1 אפשרית רק לאחר שמיית הראיות בתיק.

13. הנאשם 2 מעלה מספר טענות משפטיות לגבי אחוריותו הפלילית הנוטעת.

ראשית, לטענתו האיסור הפלילי אינו יכול לחול על ארגן בחברה פרטית שאינו הגורם שיכריע האם העברתו של מידע כאמור לממוני עליו מהויה הפרה של איסור משפטי. שנית, טוען הנאשם 2 שיש לחייב את המאשימה לפרט ולנקוב במידוק במועד העברת המידע.

14. בוגע לטענה הראשונה, לפיו העברת המידע נעשתה בתפקידו של הנאשם 2 כארגן ואינה מהויה עבירה, הכרעה בטענה זו מחייבת תחילת הכרעה בפני העובדתי של הגרסאות, כאשר בשלב זה אין בפניו תמונה עובדתית מגובשת, ברורה ומוסכמת. רק לאחר הכרעה בפני העובדתי ניתן יהיה להכריע בסוגיה המשפטית הנטענת בכל הקשור לגבולות האיסור המוטל על ארגן בחברה למידע פנים, של חברה אחרת, שהועבר על ידו לממוני עליו מתקף תפקידו.

15. בוגע לטענה השנייה, בוגע להיעדר פירוט בגין מידע בו הועבר המידע, הנטול הוא על התביעה להוכיח את סודות עבירות השימוש במידע פנים, כאשר נטל זה כולל את התיחסותה למועד ביצוע העבירה. ככל שהמאשימה לא הצליחה לעמוד בנטול ההוכחה זה יזקף לחובטה, יש בקשר למקרים המתאימים אף להביא לזכויו הנאשם. בעניין זה יocrיע לאחר שמיית הראיות בתיק, בין היתר ראיות בוגע למועד ביצוע העבירה של העבירה המידע, בין מועד ספציפי ובין אחר, הכל כפי שיתברר ממשייטת הראיות.

16. לפיכך, ההחלטה בטענותיהם המקדימות מטעם שני הנאים תוכרענה בתום ההליך המשפטי ולאחר מכן שמיעת הראיות בתיק.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ז, 22 ינואר 2017, בהעדך
הצדדים.